

BINNENste BUITEN

kwartaalblad van Stichting Onze Weg
Postbus 30341, 6803 AH Arnhem
www.onzeweg.nl
jaargang 19, nr 1

onze weg ↑

We hebben goed nieuws

De visie van Onze Weg en het kerkelijke debat over homoseksualiteit

door Reitze Siebesma

In de christelijke wereld is het onderwerp homoseksualiteit een heet hangijzer. Vanuit verschillende invalshoeken, vaak ook vanuit uitgangspunten die lijnrecht tegenover elkaar staan wordt dit onderwerp besproken of wordt om die reden het bespreekbaar maken van dit onderwerp juist vermeden. Hoe kunnen organisaties als Onze Weg en Different een bijdrage leveren aan deze discussie?

Dat homoseksualiteit in de christelijke wereld een actueel item is blijkt onder meer als men op de website van het Nederlands Dagblad naar het dossier 'Seksualiteit' gaat, waar een onderdeel te vinden is met de titel 'Homodiscussie'.¹ Een aantal voorbeelden uit het kerkelijke nieuws van het vorige jaar:

"Sinds 2003 heerst er crisis in de Anglicaanse wereld. De Amerikaanse Episcopale (anglicaanse) Kerk wijdde toen een openlijk homoseksueel samenlevende bisschop en enkele bisdommen in de VS en in Canada begonnen homorelaties in te zegenen. Met name de lidkerken in Afrika en Azië uitten hiertegen grote bezwaren en verbraken de contacten met Noord-Amerika."²

"Mannen met een homoseksuele gerichtheid moeten zeker drie jaar celibatair hebben geleefd, voordat zij tot de diakenwijding worden toegelaten. Deze wijding gaat ongeveer een jaar vooraf aan de priesterwijding. (...) Als iemand 'homoseksualiteit praktiseert' of 'diepgewortelde homoseksuele neigingen' vertoont, maakt dat hem ongeschikt voor het priesterschap, aldus het document. De priesteropleidingen moeten kandidaten die openlijk voor hun homoseksualiteit uitkomen, bijvoorbeeld homobars bezoeken, weren. Ook wanneer zij hun homoseksuele gerichtheid niet praktiseren, moeten ze die wel duidelijk hebben overwonnen, zo vindt het Vaticaanse 'ministerie van Onderwijs'.³

"Het Hoogerechtshof van Zweden heeft pinkster-

Mijn naam is Ik ben

Van de redactie

Een nieuwe jaargang, een nieuw nummer met een grote diversiteit aan artikelen. Drie heel verschillende artikelen en toch is er een punt wat voor mij in alle artikelen duidelijk naar voren springt. Van de hand van Reitze Siebesma is er het artikel over het kerkelijk debat rond homoseksualiteit en de visie van Onze Weg. Hij eindigt zijn artikel met een heel persoonlijke vraag. En jij? Durf ik, durf jij, durven wij open en kwetsbaar te zijn en een wegwijzer te zijn voor mensen die in deze verwarrende tijd de weg kwijt zijn op het terrein van hun seksualiteit.

Daarnaast treffen we de lezing aan van Bert Reinds, zoals hij die gehouden heeft op de Ontmoetingsdag van Onze Weg, enkele maanden geleden. Hij wil ons bemoedigen om uit ons isolement te komen, omdat we allemaal belangrijk zijn, omdat we er allemaal toe doen.

Ook het artikel van Medinger wil ons

helpen om muren van zelfbescherming af te breken en zo uit het isolement te komen.

Het is niet altijd gemakkelijk om zo'n stap te zetten, om kwetsbaar te durven zijn. We kunnen dat alleen in de wetenschap dat we het niet alleen hoeven, Hij is bij ons en Hij houdt ons vast, ook als het moeilijk is en we het bijna niet meer zien zitten.

Zo nadenkend over de inhoud van het nummer van BinnensteBuiten kwam er een Engels gedichtje in mijn gedachten.

De Heer zegt daarin: Mijn naam is Ik ben, Ik ben bij je op het moment dat je mijn aanwezigheid, mijn kracht, mijn bemoediging, mijn wijsheid nodig hebt.

Als we worden aangemoedigd om open en kwetsbaar te zijn, dan laten we ons misschien weerhouden door slechte ervaringen uit het verleden, maar God zegt: Mijn naam is Ik ben, laat je niet weerhouden, Ik ben erbij.

door Ine Wildschut

Of we beginnen er maar niet aan, omdat we bang zijn voor water allemaal kan gebeuren. Maar God moedigt ons aan risico's te durven nemen. Hij zegt: Mijn naam is Ik ben, Ik ben erbij. Hij is erbij in alle situaties, daarmee wil ik mezelf maar ook alle lezers van BinnensteBuiten in dit eerste nummer van het nieuwe jaar bemoedigen.

Inhoud

- 1 We hebben goed nieuws
- 6 Omgaan met eenzaamheid
- 9 Gevangen in zelfbescherming
- 12 Gedachtenspinsels

REDACTIE: J.W. Berkhof, G.W. Berkhof-te Hennepe, R. Siebesma, I. Wildschut

VORMGEVING: H. Demandt, I. Wildschut

BESTUUR STICHTING ONZE WEG: J. Karreman, H. Sol-Lühoff, J. van de Sluis,

COMITÉ VAN AANBEVELING: Mr. P. Coumou (Zeist, oud-voorzitter Vereniging "Tot Heil des Volks"), Peter Helms (Canada, voormalig leider Jeugd met een Odracht Amsterdam), J.J. Frinsel sr.

(Montfoort, voorm. directeur Vereniging "Tot Heil des Volks"), Ds. J.H. Velema (Nunspeet, Chr. Geref. emeritus predikant), Dr. K. Zuidema (Wezep, voorheen huisarts), ds. J. Eschbach (Amersfoort, predikant-directeur Stichting Evangelisch Werkverband), H. Binnendijk (Rijnsburg, oud-programmamaker E.O.), Prof.dr. Willem J. Ouweneel (Huis ter Heide, hoogleraar theologie en wijsbegeerte).

AUTEURSRECHTBEPALING: © 1992-2004 Stichting Onze Weg

Niets uit deze uitgave mag, op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de redactie worden gebruikt, geciteerd of overgenomen. Ook voor het overnemen van informatie, citaten en/of (delen van) artikelen dient onder alle omstandigheden schriftelijk toestemming te worden gevraagd en verkregen van de redactie.

REACTIES EN ADRESWIJZIGINGEN:

Stichting Onze Weg,

Per post :Postbus 30341, 6803 AH Arnhem,

Internet :www.onzeweg.nl

E-mail :info@onzeweg.nl

Fax :084-7193955

GIFTEN: Postbank nr. 1714156 t.g.v. Kwartaalblad Stichting Onze Weg, Arnhem

voorganger Ake Green gisteren vrijgesproken van het aanzetten tot haat tegen homo's. De 64-jarige predikant hield twee jaar geleden een preek waarin hij de homoseksuele praktijk een afwijking en 'een verschrikkelijk kankergezwell in de maatschappij' noemde."⁴

"Reacties had hij wel verwacht, ds. Klaas van den Geest, predikant van de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) in Hengelo. Eind vorige week pleitte hij op een congres over pastoraat in Zelhem er voor in de omgang met homofiele broeders en zusters eerst naar iemands identiteit in Christus op zoek te gaan. In dat kader kan dan iemands gedrag aan de orde komen, waarbij er volgens hem bovendien verschillende wegen te bewandelen zijn, in het ene geval aansturend op seksuele onthouding en in een ander geval door de nadruk te leggen op trouw in een vriendschapsrelatie."⁵

"Dr. B. Loonstra heeft zijn omstreden boek over homofilie teruggenomen. De uitgever heeft op verzoek van de christelijk-gereformeerde predikant de verspreiding stopgezet. (...) Loonstra pleit in het boek *Hij heeft een vriend. Homorelaties in de christelijke gemeente* ervoor in de kerk duurzame relaties tussen homoseksuelen te accepteren. De afwijzende uitspraken van Paulus over homofilie zijn volgens hem niet rechtstreeks toe te passen op homofielen die 'op een verantwoorde wijze hun gerichtheid in banen leiden'. Vanuit Paulus' uitspraak 'Alles is geoorloofd' komt hij tot het standpunt dat duurzame homofiele relaties die doortrokken zijn van dienende liefde, zijn toegestaan."⁶

Op artikelen waarin beschreven wordt hoe kerken en christenen omgaan met homoseksualiteit reageren ook lezers, sommigen geven aan hoe belangrijk het is de Bijbel als

norm vast te houden, anderen vinden dit een te rechtlijnige benadering.

Dat het niet een keuze is tussen enerzijds barmhartigheid en anderzijds trouw blijven aan het getuigenis van de Bijbel maar dat deze twee elementen samen kunnen gaan, komt in sommige brieven ook naar voren, zoals het volgende citaat uit een brief waarin de schrijfster reageert op de benadering van ds. van den Geest. "Het advies om prostitutie af te zweren en in plaats daarvan een vaste vriend te zoeken, is een 'keuze' tussen twee kwaen. En dikwijls blijft toch de eenzaamheid of komt die na een korte tijd terug. En de homofiele broeder of zuster wordt daar-

Helder zijn over wat we geloven kan heel goed gecombineerd worden met een hand die uitreikt naar de ander

mee toch wel aan zichzelf overgelaten; samen met vriend of vriendin zijn ze letterlijk 'onder de pannen', en de gemeente kan verder gaan ieder met het eigen leven. (...)

Ik ken een situatie van een gemeente waar een homofiele, depressieve jonge vrouw in huis is genomen door een andere vrouw, niet homofiel. In die gemeente groeide rond deze zuster vervolgens een netwerk van christelijke vriendschappen. Er kwam ook steeds meer oog voor wat alle ongehuwden kunnen betekenen voor de gemeente. Dat is waar de kerk vooral in moet investeren: in prediking die o.a. het

huwelijk niet verabsoluteert en in het stimuleren van echte vriendschappen met homofiele en andere alleenstaanden. Op die manier zal er in de gemeente een concreet beeld groeien van de liefde van Christus, en wordt elk lid serieus genomen in de strijd tegen de zonde."⁷

In het kader van mijn werk voor Different – ik ben parttime aan Different Nederland verbonden als medewerker publiciteit en docent – mocht ik meewerken aan een briefwisseling die eind december vorig jaar – begin januari dit jaar verscheen in het Nederlands Dagblad. In een zestal brieven bespraken Mark Westergraaf, schrijver van een brochure over homoseksualiteit, en ik diverse aspecten van de thematiek homoseksualiteit. Deze briefwisseling illustreert opnieuw hoe christenen het grondig oneens kunnen zijn over de vraag hoe om te gaan met homoseksualiteit. De briefwisseling is overigens in een goede sfeer tot stand gekomen.

Waar staan organisaties als Onze Weg en Different in dit kerkelijke debat? Veel kerken en individuele christenen staan van harte achter ons gedachtegoed. Maar andere kerken en christenen hebben bedenkingen bij onze visie of vinden ons standpunt achterhaald. Sommigen gaan wel heel ver in hun kritiek. Zo werd onlangs in een artikel in het dagblad Trouw Different zelfs vergeleken met een terroristische organisatie.

"In orthodoxe kring wordt homoseksualiteit soms gezien als een 'ziekte' waarvan je kunt genezen, al dan niet met 'hulp', bijvoorbeeld van de evangelische organisatie Different. (...) Fred Kwint (47), regelmatig bezoeker van de ECV (Evangelische Charismatische Vieringen, redactie), zei lange tijd tegen zichzelf dat hij 'genezen' was. Hij trouwde en kreeg drie kinderen, maar

twee jaar geleden is hij gescheiden. 'Ik heb Different wel eens vergeleken met een terroristische organisatie', zegt Kwint. 'Ze denken dat ze goede dingen doen, maar ze richten ongelofelijk veel schade aan.' Negen jaar heeft hij 'met zichzelf geworsteld', uiteindelijk raakte hij tijdelijk in een psychose."⁸

Het feit dat Kwint Different vergelijkt met een terroristische organisatie mist elke grond. Maar het vertelt wel iets van de wijze waarop sommigen naar ons kijken. Het is overigens niet de eerste keer dat Different en Onze Weg op een dergelijke manier aangevallen wordt. Vanuit de maatschappij is er in het algemeen weinig begrip voor onze 'andere' keuze.

Onze bijdrage

Hoe moeten wij met deze ontwikkelingen, die zeer divers zijn, omgaan? Welke bijdrage aan het kerkelijke debat kunnen wij leveren? En hoe ziet die bijdrage eruit, wat is de boodschap die wij communiceren? Enkele gedachten:

1. We hebben goed nieuws.

Als je aan de gemiddelde bijbelgetrouwe christen vraagt zijn/haar standpunt te verwoorden over homoseksualiteit, kun je een antwoord verwachten als: "Homoseksualiteit is niet volgens Gods bedoeling". Ik heb een theologische achtergrond én ik heb jarenlang geworsteld met homoseksualiteit. Vanuit die achtergrond ben ik geneigd om als iemand mij vraagt wat de Bijbel over homoseksualiteit zegt te wijzen op de zeven teksten die homoseksueel gedrag beschrijven als zonde. Het is waar dat homoseksueel gedrag tegen Gods bedoeling ingaat, het is zonde. En dit mag niet verzwegen worden. Maar als dit het enige is wat we vertellen, communiceren we een verkeerde boodschap. We communiceren hiermee dat een christen met

homoseksuele gevoelens vooral geroepen is 'nee' te zeggen tegen de neiging toe te geven aan zijn/haar gevoelens. Alsof leven als christen uitsluitend bestaat uit leven met verboden: dit mag niet en dat mag niet. Het gevaar is dat we onder de Wet gaan leven, terwijl het Nieuwe Testament het leven van de christen beschrijft als een leven vanuit de rijkdom die we in Christus hebben ontvangen. Ik denk dat we in de manier waarop we ons standpunt over homoseksualiteit communiceren meer de nadruk moeten leggen op onze identiteit als gelovigen en op hoe God wil dat we onze bestemming vinden.

De overtuiging dat het evangelie goed nieuws is voor mensen met een homoseksuele gerichtheid voorkomt dat we of in een verdedigingshouding terechtkomen

Mensen verlangen naar echtheid

– we voelen ons zo machteloos en klein als we geconfronteerd worden met tendensen in maatschappijen kerk, of dat we op een manier in de aanval gaan waardoor we onnodig mensen van ons afstoten.

2. We moeten ons laten leiden door liefde.

In de manier waarop christenen spreken over homoseksualiteit zijn twee tendensen waar te nemen. Er zijn christenen die de nadruk leggen op barmhartigheid. Velen menen dat het barmhartig is christenen voor wie een celibatair leven ogenschijnlijk niet is weggelegd een homorelatie niet langer te ontzeggen. Aan de andere kant zijn er christenen die de nadruk leggen op waarheid en op een radicale wijze hun standpunt te verwoorden (denk aan Green) waardoor ze velen in het harnas jagen. Christenen die pleiten voor homorelaties doen dit vaak nadat ze geprobeerd hebben

zich in te leven in de innerlijke wereld van mensen met een homoseksuele oriëntatie. Bij het grote publiek komen ze sympathieker over dan conservatieve christenen die overal tegen lijken te zijn. In de publieke opinie is het beeld ontstaan dat je of voor homo's bent en dus voor homorelaties of tegen homoseksueel gedrag en dus tegen homo's. Een uitdaging voor ons: we zijn geroepen mensen oprecht lief te hebben. Dit hoeft niet ten koste te gaan van onze trouw aan de waarheid zoals God die geopenbaard heeft in Zijn Woord, de Bijbel. Helder zijn over wat we geloven kan heel goed gecombineerd worden met een hand die uitreikt naar de ander. Jezus was heel duidelijk over zonde en over de consequenties van een leven in zonde. Maar Hij zocht de zondaar op, Hij at met hen, schaamde zich er niet voor in hun gezelschap te zijn. Durven we naar het verhaal van de ander te luisteren, ook naar degene die anders denkt? Wat is het verhaal achter het verhaal van de persoon die zijn/haar homoseksualiteit als identiteit heeft aanvaard? Welke eerlijke vragen leven er bij hem/haar? Hoe is hij/zij ertoe gekomen zijn/haar keuzes te maken? We hebben goed nieuws voor hem/haar. Maar vaak begint het met de ander oprecht lief te hebben.

3. We moeten echt zijn.

Als we onze visie op homoseksualiteit gaan delen met mensen in onze omgeving, moeten we erop rekenen dat we bekritiseerd worden. We moeten er niet bang voor zijn als mensen kritische vragen stellen. Dit is ook best te begrijpen, wij beantwoorden niet bepaald aan het beeld dat gecreëerd is door de seculiere media. Wat we mijns inziens niet moeten doen is een ideaalbeeld geven van hoe het is als christen met een homoseksuele achtergrond de weg van verandering te gaan, de indruk wekken dat we bezig zijn de perfecte

hetero te worden (of het al zijn). Alsof het daarom gaat. God wil dat we worden zoals Hij ons bedoeld heeft en dat is voor mensen met een homoseksuele achtergrond net als voor elke andere christen een levenslang proces. Ja, we kunnen het moeilijk hebben en we hebben nog steeds onze zwakheden. Maar we mogen vooral getuigen van wat Christus in ons leven veranderd heeft, mogelijk vond (of vindt) een verschuiving in onze seksuele gerichtheid plaats, deze verandering houdt echter zoveel meer in dan dat. Mensen zullen proeven of ons verhaal een theoretisch verhaal is, zoals het zou behoren te zijn, of dat het levensecht is, een verhaal vanuit de praktijk van alledag. Mensen verlangen naar echtheid en als we Christus toelaten in ons leven te werken zal dit niet zonder vrucht zijn.

En jij?

Welke gelegenheden zijn er voor jou om met jouw unieke verhaal naar buiten te treden? In je familie, in je kerk, of als je merkt dat God iemand op je weg brengt?

Sommige lezers zullen misschien terugschrikken van het idee dit te doen. Vaak heeft het te maken met het proces waar ze doorheen gaan waardoor ze zich kwetsbaar voelen. Natuurlijk moet je eraan toe zijn. Wanneer ben je er helemaal klaar voor? Misschien wel nooit. Ondertussen zijn er wel veel mensen in onze tijd de weg kwijt op het terrein van hun seksualiteit. Is het dan voor mensen die Onze Weg bewandelen niet de moeite waard om te overwegen een wegwijzer te worden?

Noten:

¹ Zie www.nd.nl

² ND "Anglicaanse raad buigt zich over homozaak", 21 juni 2005

³ ND "Homo zeker drie jaar celibatair", 24 november 2005

⁴ ND "Hoge Raad spreekt Green vrij", 30 november 2005

⁵ ND "Zoeken naar een plek voor homo's", door Gerard ter Horst, 8 september 2005

⁶ ND "Loonstra trekt boek terug over homofilie", 21 oktober 2005

⁷ ND "Vriendschappen stimuleren", door Trudy Koens de Roon, 13 september 2005

⁸ Trouw, "Homo's in de protestantse kerken", in de serie "De God van Nederland", 10 december 2005

Agapè avond Different

Twee keer per jaar organiseert Different een 'Agapè avond' voor mensen die worstelen met hun seksuele identiteit en die vanuit het geloof in Jezus Christus willen leven. De dienst bestaat uit aanbidding, een toespraak, en er is gelegenheid tot voorbede. Daarnaast is het mogelijk voor en na de dienst elkaar te ontmoeten en te bemoedigen.

De eerstvolgende agapè avond vindt plaats op vrijdag 2 juni aanstaande in het gebouw aan de Willemsstraat 35 te Amsterdam. De spreker is Rob Beek. Hij is contextueel hulpverlener, heeft theologie gestudeerd en is sinds maart 2006 medewerker bij Different. Het thema is: "Eert uw vader en moeder". Dit thema zal belicht worden tegen de achtergrond van opgelopen verwondingen in relatie tot ouders.

Vanaf 19.00 uur bent u welkom. Het officiële programma begint om 19.30 uur. Meer weten? Telefoon: 020-6256797 of stuur een mail naar: info@different.nl

Gevers bedankt!!

In het vorige nummer van BinnensteBuiten hebben wij een dringende oproep gedaan aan alle lezers van dit blad om met een financiële bijdrage het werk van BinnensteBuiten ook in de toekomst verder mogelijk te maken.

Als redactie zijn we onder de indruk van de respons die u gegeven hebt. Wij zijn er u en onze God heel dankbaar voor. Wij zijn erg blij met zo'n betrokken achterban, omdat deze achterban (u allemaal samen dus) het mogelijk maakt dat het werk van Onze Weg ook op langere termijn kan worden voortgezet. Vanaf deze plek willen we u dan ook allemaal hartelijk danken voor uw financiële steun, maar ook voor uw meeleven en gebed.

Wat heeft uw betrokkenheid nu concreet opgeleverd??

Samen hebt u in december en januari meer dan 3500,- euro aan giften gestort. Zoals gezegd, een geweldige bemoediging voor ons. Dit betekent dat wij de noodzakelijke software kunnen aanschaffen en dat voor de komende twee nummers van BinnensteBuiten de kosten zijn gedekt. Voor ons als redactie is dat een hele zorg minder!!

Namens de redactie, Ine Wildschut

Omgaan met Eenzaamheid

door Bert Reinds

Elke supermarkt heeft er wel een; een rek met afgeprijsde artikelen. Het is de moeite waard om even te kijken of er nog iets van je gading ligt. Je moet natuurlijk wel op de houdbaarheidsdatum letten, want de korting krijg je niet zomaar. Niet alleen consumptieartikelen hebben een houdbaarheidsdatum, de mens ook, althans zo kan hij zichzelf soms voelen. Hij voldoet niet aan de wensen van zijn omgeving, zijn wenselijkheid en werkelijkheid liggen vaak uit elkaar. De last van onverdraagzaamheid, bespotting en liefdeloosheid die op zijn schouders rust maakt het leven voor hem niet eenvoudig. Zijn seksuele gevoelens die hij niet kan of wil uiten maar die er wel zijn. Het lijkt erop dat hij over de datum is.

Jan-Peter omschreef zijn beleving als volgt: *"Ik heb ontdekt dat mijn belangstelling uitgaat naar jongens, en ik heb daar heel dubbele gevoelens bij. Aan de ene kant voelt het heel prettig, anderzijds voel ik me ook schuldig. Ik stel me vragen als: Houdt God nog wel van mij, wat gaan mijn ouders zeggen wanneer hun zoon niet normaal*

wil rennen, zodat ik kan vergeten dat ik niets ben en mezelf wijs kan maken dat ik iets waard ben."

Teruggetrokken, strijdend tegen verleidingen en jezelf zielig vinden, zakt hij weg in een isolement. Je vecht om in beeld te blijven, jezelf te zien als een schepsel Gods, die er toe doet. Je wilt graag bij iets

Activisme, opgepoetste buitenkant, cognitieve controle, het lost de eenzaamheid niet op

is? Ik ben ook bang voor mijn vrienden, dat ze met een boog om me heen lopen. Ik trek me terug. Ik wil wel graag met iemand hierover praten maar wie wil dat met mij zonder mij af te wijzen?

Ik merk dat ik in die strijd mijn basis kwijtraak. Ik heb steeds minder echte vrienden om mee te praten, niemand belt me, niemand nodigt me uit, muziek roept alleen maar angst of verdriet op. Ik ben alleen: naakt, kwetsbaar, zwak, zondig, misdeeld en verbroken van hart. Verder niets. Het is die leegheid die ik in mijn eenzaamheid tegenkom, een eenzaamheid die zo vreselijk is dat alles in mij weg

of iemand horen, samen met iemand dingen ondernemen, want dat had God toch gezegd?

"Het is niet goed dat de mens alleen blijft". Genesis 2:18

Het gevecht tegen de eenzaamheid maakt je slaaf van de eenzaamheid, eenzaamheid neemt je in beslag. De angst om uit beeld te raken zet je aan om overdreven aandacht te besteden aan je buitenkant, 'als je haar maar goed zit!' Maar van binnen blijft het stil, leeg, het lijkt wel of het op deze manier erger wordt.

Paul Tournier bevestigt dat: *"Eenzaamheid wordt onder andere ver-*

Ieder jaar organiseert Stichting Onze Weg een ontmoetingsdag. Het afgelopen najaar was Bert Reinds uitgenodigd om over het thema "Omgaan met eenzaamheid" te spreken. Bert Reinds is orthopedagoog en heeft een eigen praktijk. Hij werkt voornamelijk met jongeren en jongvolwassenen. In dit nummer vindt u een verslag van de toespraak die Bert hield.

"Laten we opmerkzaam blijven en elkaar ertoe aansporen lief te hebben en goed te doen."
Hebr 10: 24

Deze tekst is voor Bert een inspiratiebron geweest terwijl hij bezig was zijn toespraak voor te bereiden. Het gaat hier over: op elkaar letten, elkaar bemoedigen en versterken. Niet elkaar de oren wassen maar de voeten, elkaar aansporen in het centrum van Gods wil te blijven. Eenzaamheid is een teer thema, het vraagt zorgvuldigheid, in plaats van stelligheid.

oorzaakt en versterkt door een door- geslagen behoefte aan autonomie. Daarin is de ontwikkelde mens vergeten dat werkelijke autonomie tot zijn recht komt in verbondenheid."

In die eenzaamheid ga je emotionele, relationele, en existentiële pijn ervaren, je voelt je los van jezelf, los van de ander, los van God

Is eenzaamheid puur slecht?

Enige nuance is op zijn plaats! Natuurlijk hoeft eenzaamheid niet per definitie slecht

te zijn. Je hebt eenzaamheid die ontstaat door contactgebrek en eenzaamheid waarbij je het gevoel hebt dat God je verlaten heeft en dat je in alles teruggeworpen wordt op jezelf.

Voor de laatste variant kan je tot existentiële vragen leiden, vragen over wie je bent, waar je vandaan komt en waarom je leeft. Voor groei in volwassenheid is dat zo af en toe nodig. Ook Bijbelse personen kenden de rijpingskant van eenzaamheid.

Elia. Hij moest een aantal jaren de woestijn in, om klaargemaakt te worden voor de opdracht die alleen maar uitgevoerd kon worden in volledige afhankelijkheid van God.

David. Hij vertoefde in holen en spelonken. Vele stille nachten zat hij buiten bij een gloeiend vuurtje te huilen van eenzaamheid. Hij deed het enige wat hij kon, hij schreef liedjes. De liederen die hij schreef en zong, bieden ook nu nog troost aan miljoenen mensen.

Activisme, opgepoetste buitenkant, cognitieve controle, het lost de eenzaamheid niet op.

Wat is nodig?

Nog een keer Paul Tournier: *“Daar waar een levende uitwisseling van krachten zou moeten zijn, heeft onze tijd de organisatie en rationalisatie van de menselijke activiteit gebracht. In plaats van gemeenschap met elkander voert een ieder zijn eigen bestaan. Een Godloze samenleving veroorzaakt eenzaamheid, maar God biedt, juist in de ontstane eenzaamheid, Zichzelf aan, als uitdaging de zin van het leven te zoeken en (weer) te vinden”*

En dat is precies waar jij behoefte aan hebt: verbondenheid, verbonden zijn met God, jezelf en de ander.

Wat is Gods

uitgangspunt?

1. God kent geen hopeloze omstandigheden

“Amon was tweeëntwintig jaar oud toen hij koning werd. Twee jaar regeerde hij in Jeruzalem. Net als zijn vader Manasse deed hij wat slecht is in de ogen van de HEER. Hij bracht offers voor alle godenbeelden die zijn vader Manasse had laten maken en diende die. Maar hij verootmoedigde zich niet voor de HEER, zoals zijn vader Manasse gedaan had.

Integendeel, hij, Amon, laadde nog veel meer schuld op zich. Zijn dienaren beraamden een aanslag op hem en vermoordden hem in zijn paleis. Maar het volk doodde allen die tegen koning Amon hadden samengezworen en riep zijn zoon Josia tot zijn opvolger uit. Josia was acht jaar oud

En dat is precies waar jij behoefte aan hebt: verbondenheid, verbonden zijn met God, jezelf en de ander

toen hij koning werd. Eenendertig jaar regeerde hij in Jeruzalem. Hij volgde het voorbeeld van zijn voorvader David en hield zich daaraan: hij deed wat goed is in de ogen van de HEER.” 2 Kronieken 33:21-34:2 (NBV)

In dit bijbelgedeelte wordt een fragment uit het gezinsleven van Amon beschreven. Zijn zoon, Josia, groeit op onder barre omstandigheden. Amon deed alles waar de Here Jezus voor aan het kruis is gegaan. Amon was een echte ranzige rakker. Dit gedrag mondde uit in een sfeer van verdeel en heers, waarbij uiteindelijk

Amon werd vermoord door zijn hofdienaars. Een gezinssituatie die nu gediagnosticeerd zou worden als ‘multi-problem’ gezin. De raad van de kinderbescherming zou ingeroepen worden en Josia zou uit huis gehaald worden en voor de rest van zijn leven afhankelijk zijn van therapie. Maar wat schetst onze verbazing: Josia wordt koning, nog maar 8 jaar, en hij doet dat wat recht is in de ogen des Heren.

Hoe was jouw gezinsgeschiedenis en zijn jouw leefomstandigheden nu? Misschien ben jij opgevoed onder barre omstandigheden, seksueel misbruikt, mishandeld, emotioneel verwaarloosd, uitgelachen op school, heeft niemand aandacht voor je echte ik, uitgekotst door je familie. En wanneer je richting toekomst kijkt denk je: ‘ik zal mij hele leven moeten knokken, wat een hel, hopeloos toch’.

Laat je door God bemoedigen. Hij kent geen hopeloze omstandigheden waardoor hij met jou niet verder kan!

2. God kent geen hopeloze personen

“Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: ‘De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.’ Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba

in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.' Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Word wakker en eet wat.' Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen." I Koningen 19:1-8 (NBV)

Elia, net bijgekomen van het spektakel op de berg Horeb, is suïcidaal. Een vrouw spreekt dreigende woorden naar hem. Elia vlucht, verstopt zich en valt in slaap. Dan wordt hij wakker gemaakt. En wat valt op: Hij krijgt niet een geestelijk pak slaag, er volgt geen bidstond of iets dergelijks. Hij krijgt zijn eerste levensbehoefte: water en eten. Tot twee keer toe. Wanneer hij het eet is het voldoende voor de beproeving die komt. Wat ook opvalt is dat wanneer hij eet zijn denken weer dichterbij de werkelijkheid komt: Niet hij alleen is overgebleven, er zijn er nog zeventuizend. Misschien leef jij als een knipperlicht, het ene moment helemaal in de Heer en ga je voor reinheid en openheid, ervaar je Gods leiding in je leven, maar op een ander moment ben je op de vlucht voor je gevoelens, je gedachten, je wensen, of geef je maar toe omdat het strijden je teveel wordt. Je schaamt je voor wat je

denkt, je bent bang ontdekt te worden, je gaat contacten uit de weg, je krijgt medelijden met jezelf. Je wilt liever "dood". Laat je door God bemoedigen, Hij kent geen hopeloze personen; Zijn liefde voor jou, zijn plan met jouw leven wordt niet veranderd door jouw manier van leven/ of denken.

De praktijk

Gods genade is toereikend onder alle omstandigheden voor alle personen. Deze belofte omtrent Gods verbinding met jou, maakt dat ook je denken weer wordt geüpdate, en jij met God uit je isolement treedt. Hij geeft je beproefde voeding. Je gaat je wond verzorgen en verbinden, in plaats van de pijn stillen door surrogaat oplossingen zoals Marijke:

'Ik ben wel eens verdrietig over mijn homoseksuele gevoelens, het is soms niet te overzien. Ik heb dan behoefte aan troost, maar om die te willen ontvangen moet ik tegen een ander zeggen dat ik verdriet heb. Dat vind ik moeilijk. Want hoe gaat die ander reageren? Lachen ze mij uit of wordt er zoiets gezegd als: 'kop op joh!?' Ik heb toen troost 'gefounden' in eten. Wanneer ik verdrietig of boos ben, kan ik in een kwartier wel een hele familiezak chips opeten. Achteraf heb ik spijt. Ik vind mezelf een heel normale persoon; alleen wanneer het om uiten van negatieve gedachten/gevoelens gaat, heb ik niet behoefte aan iemand maar aan iets wat me even troost.'

Het verlangen groeit om andere mensen op te zoeken voor ontmoeting en betekenissen. Ga gelijkwaardige relaties aan om te discussiëren, gemeenschappelijk interesses te delen, jouw mening telt, zodat je weer opnieuw gaat ervaren dat jij er toe doet! Neem tijd voor jezelf om a. te ontdekken waar je goed in bent, waar je passie ligt en neem tijd om dit te ontwikkelen

b. aandacht te besteden aan je pijn, boosheid, verdriet. Je kan beter de weg van het verwerken op gaan, dan te blijven zoeken naar mazen in het net.

Ga niet op een eilandje zitten. Kijk in je gemeente, familie, vriendenkring of er gezinnen zijn waar je in familieverband kunt optrekken, zodat je ook een zegen kunt zijn voor andermans kinderen of partners.

Veel zegen, wijsheid en moed om echt er voor uit te komen dat jij er toe doet!

Bron: P. Tournier, *De weg uit de eenzaamheid*, Uitgeverij Gebr. Zomers en Keunings, Wageningen.

Vlaamse ontmoetingsdag

Op zaterdag 20 mei organiseert Different Vlaanderen een ontmoetingsdag voor christenen met een homoseksuele achtergrond en voor familieleden, vrienden en mensen die meer willen weten over hoe om te gaan met het onderwerp homoseksualiteit. Het programma begint om 10.30 uur en duurt tot 16.30 uur. De ontmoetingsdag vindt plaats in Deurne (een deelgemeente van Antwerpen). Alspreker is Marina de Joode uitgenodigd, zij is als contextueel psychotherapeute werkzaam bij Bethesda, een christelijk centrum voor levens- en gezinsvragen. Het thema van de dag luidt:

Groeien en relaties.

Kosten: 12 euro (koffie/thee en lunch inbegrepen)

Voor meer informatie en aanmelding:
Tel.: 0032 12 241 132 (vanuit Nederland),
012 241 132 (vanuit België)

E-mail adres: different@pandora.be
Aanmelden is verplicht. Na aanmelding ontvangt men een informatiebrief en een routebeschrijving.

Gevangen in zelfbescherming

door Alan Medinger

“Zij zullen me geen meer pijn doen, niemand zal me nog pijn doen.” Ik weet niet hoe oud ik was toen ik deze woorden tegen mijzelf zei – misschien was ik vijf of zes jaar – maar het waren woorden die kracht hadden, ze zouden dertig jaar lang mijn leven bepalen. Voor een deel had dit te maken met de voortdurende worsteling van mijn vader met ernstige depressies; terwijl ik op een avond luisterde naar een heftige woordenwisseling tussen mijn ouders sprak ik deze woorden uit.

Deze woorden drukten een beslissing uit die me in de jaren daarna zou beschermen tegen veel pijn. Maar die beslissing zou nog een aantal andere gevolgen hebben, die ik toen niet kon voorzien. Ik ben ervan overtuigd dat die beslissing mij de mogelijkheid ontnam om echt liefde te geven en te ontvangen. En ik geloof ook dat het deze beslissing was, die aan de wortel lag van de ontwikkeling van homoseksuele gevoelens in mijn leven. Ik had een muur van zelfbescherming opgetrokken, die me beschermde tegen pijn maar die me ook weerhield een normale ontwikkeling door te maken en levengevende relaties te beleven.

Als we homoseksuele gevoelens hebben is dat niet omdat we daarvoor gekozen hebben, maar ik ben ervan overtuigd dat de meeste van ons verkeerde beslissingen hebben genomen – vaak zondige beslissingen – die ons op een spoor hebben gezet waardoor homoseksuele gevoelens zich zijn gaan ontwikkelen.

Zelfbescherming is een van de veelvoorkomende wortels van homoseksualiteit bij zowel mannen als vrouwen. Denk aan de harde “masculiene” vrouw, die iedereen – en dan speciaal de man – lijkt uit te dagen: “kom eens in de buurt als je durft”. Denk aan de manipulerend manier waarop lesbische vrouwen met anderen kunnen omgaan, ze kunnen sterk afhankelijk zijn van een ander, een co-dependent relatie

hebben, en ze kunnen de behoefte hebben om alles onder controle te houden.

Bij mannen kan het zich uiten in een overdreven angst om lichamelijk bezeerd te worden – het stereotype mietje. Maar nog veel meer komt het tot uiting in het vaste voornemen van een man om nooit in een positie te geraken waar hij zou kunnen worden vernederd. Als jongen ging ik allerlei extreme dingen doen, om maar

**We zwoeren
onszelf de eed
dat we ons nooit
meer op
diezelfde manier
zouden laten
verwonden**

moedig over te komen en me ook moedig te voelen, dingen die me lichamelijk schade konden berokkenen of die me in problemen konden brengen met de overheid. Maar ik vermeed tegen elke prijs om mee te doen met teamsporten. Ik voelde dat ik het niet kon verdragen om als een onhandige kluns in het veld te staan.

Er zijn uitzonderingen, maar de meeste van ons namen onze toevlucht tot zelf-

bescherming nadat we op een bepaald moment in ons jonge leven emotionele verwondingen hadden opgelopen, en we zwoeren onszelf de eed dat we ons nooit meer op diezelfde manier zouden laten verwonden. De meeste vrouwen die bij ons komen voor hulp zijn op een bepaald moment in hun leven ernstig emotioneel verwond door mannen. De meeste mannen die voor hulp komen hebben te maken gehad met afwijzing door leeftijdsgenoten, omdat zij op bepaalde punten niet konden voldoen aan de maatstaven waaraan mannelijkheid wordt afgemeten.

Er zijn dus redenen waarom we zelfbeschermend werden. Maar redenen zijn nog geen rechtvaardiging. En als het leven dat we leiden bepaald wordt door verwondingen uit het verleden gaan we kreupel door het leven.

Wat is er mis met zelfbescherming?

Een zekere mate van zelfbescherming is normaal en gezond, maar waar muren van zelfbescherming te hoog en te dik worden, worden het gevangenismuren. We zien dit voortdurend bij mensen met homoseksuele gevoelens. Hieronder beschrijven we een aantal problemen die zich voordoen als mensen een leven leiden dat vooral gericht is op zelfbescherming:

1. Mensen worden buitengesloten.

Er kan geen echte liefde zijn zonder kwetsbaarheid. In vriendschappen draait het om zowel geven als nemen, en geven betekent vaak de controle uit handen geven aan de ander. Als wij proberen om onze gevoelens te beschermen, kan ons dat in een constante staat van pijn, angst en slachtofferschap brengen. Zo'n houding is geen goede voedingsbodem voor gezonde vriendschappen. Wellicht hebben

we geleerd dat de beste verdediging de aanval is en dus stellen we ons vaak aanvallend op tegenover andere mensen.

2. Groei wordt geblokkeerd.

Achter onze muren van zelfbescherming vandaan komen is altijd risicovol. Soms zullen we inderdaad weer verwond worden. Maar groei kan niet zonder het nemen van risico's. Het oude gezegde: "Geen pijn, geen winst" is zó waar. Het alternatief van risico's nemen is leven in een voortdurende angst voor dat misbruik, die verwerping, vernedering of wat het ook maar was dat ons tot die houding van zelfbescherming bracht.

3. Zelfbescherming is op zichzelf gericht.

Leven waarbij we er steeds op gericht zijn om onszelf te beschermen tegen mogelijke verwondingen, kan alleen maar als we een volledig op onszelf gericht leven leiden, en dat is zonde.

4. Het is doelloos, vruchteloos.

Ik zou zelfs willen zeggen dat het dom is. We kunnen ons voor een heleboel dingen niet echt beschermen. Mijn ervaring is dat de ergste dingen die mij overkwamen volledig uit het niets kwamen. Ze waren onmogelijk te voorzien of konden onmogelijk voorkomen worden door enige actie die ik redelijkerwijs had kunnen ondernemen. Onze beperkte mogelijkheden om zowel de omgeving als andere mensen te controleren, betekent dat we niet echt onze eigen veiligheid kunnen garanderen. Het is een misleiding dat we als mensen diepste onze eigen beschermer kunnen zijn. De mensen, die ik ken, die zich het meest gekweld voelen, zijn vaak de mensen met de grootste zelfverdedigingsmechanismen.

Zelfbescherming is niet alleen doelloos,

veel erger is dat het contraproductief is. Vroeger had ik de neiging meer heel druk over te maken dat ik niet genoeg rust kreeg. Als iets of iemand ongelegen kwam juist als ik probeerde tot rust te komen, werd ik boos of bezorgd. Maar terwijl ik mijn energie stak in het me druk maken over de slaap die ik zo hard nodig had, raakte ik steeds meer uitgeput. Toen ik stopte om meer over op te winden, merkte ik dat ik heel goed toekon met zes of zeven uur slaap per nacht.

5. Het beledigt God.

Ik geloof dat er niets is wat God meer van ons verlangt dan dat wij Hem vertrouwen.

Groei kan niet zonder het nemen van risico's

Als we Hem vertrouwen, dan laten we zien dat we zijn karakter kennen. Hij is ons vertrouwen altijd waard. En als we uit onze problemen stappen en op God vertrouwen, in plaats op onszelf, dan zijn onze ogen op Hem gericht en niet meer op onszelf. Is dit niet waar het in ons leven als christen vooral om draait? Extreme zelfbescherming sluit niet alleen andere mensen buiten, het verhindert ons ook de genade en liefde van God in ons leven te ervaren.

Is het dan nooit goed om onszelf te beschermen?

Is een bepaalde mate van zelfbescherming niet gewoon verstandig? Sommige christelijke boeken gaan over grenzen – zijn dat geen legitieme vormen van zelfbescherming?

Natuurlijk, God heeft ons een zeker instinct gegeven tot zelfbehoud en Hij vraagt ons niet om ons gezonde verstand op te geven. Het is niet verstandig of nuttig om 's nachts door een gevaarlijke buurt te lopen. We vertrouwen onze spaarcenten niet toe aan iemand die we nog nooit ontmoet hebben ook al belooft hij ons het geld terug te geven. Als iemand jou als kind misbruikt heeft, kan het verstandig zijn om als volwassene het contact met die persoon te verbreken. Het kan zijn dat we bepaalde plaatsen en activiteiten moeten vermijden waarvan we uit ervaring weten dat we het risico lopen toe te geven aan seksuele zonden. Een bepaalde mate van zelfbescherming is dus wenselijk en gepast. Veel van de mensen die bij *Regeneration* komen hebben een geschiedenis waarin zij hele zwakke grenzen hadden of waarin anderen hun grenzen op gewelddadige wijze overschreden hebben. Deze mannen en vrouwen hebben hulp nodig om te bepalen wat een goede manier van zelfbescherming is en om dit ook vast te houden. Maar juist daar waar sommigen van ons als kinderen uitzonderlijk hoge muren van zelfbescherming om ons heen hebben opgetrokken, kunnen we als volwassen mannen en vrouwen die op zoek zijn naar gezonde grenzen in ons leven in de verleiding komen om onszelf te sterk te willen beschermen. Iedere risicovolle situatie moet biddend op zijn merites worden beoordeeld. Maar sommige situaties lenen zich in het bijzonder voor excessieve zelfbescherming, situaties waarin:

- we bang zijn dat onze rechten met voeten getreden worden
- we bang zijn dat we uitgeput zullen raken, teveel op onze nek krijgen of opgebrand raken
- we denken dat anderen voordeel zullen

behalen ten koste van ons.

Denk voor jezelf eens na over deze punten. Zijn er dingen die je “gewoonweg niet wilt” omdat zij een deel van je leven aantasten, inbreuk daarop maken? Ben je iets voor jezelf aan het hamsteren, zoals een vrek geld oppot? Houd je regelmatig een score bij wie van je vrienden of familie het meest doet? Ben je meestal beledigd als je het gevoel hebt dat andere mensen je kleineren? Kijk je altijd eerst naar de nummervorming voordat je een telefoonoproep beantwoordt?

Problemen op dit gebied kunnen veel oorzaken hebben, maar heel vaak ontstaan ze, doordat iemand probeert binnen te komen op een terrein waarvan jij besloten hebt dat jij het wilt controleren en beschermen. Ik denk dat een goede houding ten opzichte van grenzen is dat je erop let dat het geen vestingmuren worden, opgetrokken tussen jou en wat mensen van jou verlangen. Het zijn limieten die in bepaalde situaties van toepassing zijn. Bijvoorbeeld: ons privé telefoonnummer staat in de gids en vanwege mijn werk als schrijver en onze jarenlange ervaring in de hulpverlening, krijgen mijn vrouw en ik vaak telefoontjes van vreemden die hulp zoeken. Wij denken dat een niet-geregistreerd telefoonnummer een veel te hoge drempel zou opwerpen, we zouden ons dan in een vesting verschansen. Maar als mensen ons tijdens etenstijd thuis bellen, en ik het gevoel heb dat zij niet werkelijk in een grote crisis verkeren, dan vraag ik hen om me later of de volgende dag op kantoor terug te bellen.

Onze muren van zelfbescherming wat verlagen betekent niet dat we alle controle opgeven. Jezus heeft zelden of nooit een houding van zelfbescherming aangenomen, maar ten opzichte van andere mensen, was Hij nooit niet in controle over zichzelf of zijn eigen grenzen.

Hoe af te rekenen met extreme zelfverdediging?

Als je gaat inzien dat je een leven geleefd hebt van zelfbescherming, hoe kun je dat dan veranderen? Zoals met de meeste diepgaande veranderingen zal ook dit een geestelijke inspanning zijn. Het begint met een blik te werpen in ons eigen hart. Laat mijn zelfbescherming zien dat ik ten diepste God niet vertrouw? Staat het in de weg om tot gezonde, levengevende vriendschappen te komen met andere mensen? En houdt het me gevangen in mijn angst en onrust? Als je een van deze vragen met ja beantwoordt is dit wat ik je voorstel:

Let erop dat grenzen geen vestingmuren worden

1. Probeer je specifieke angsten te onderkennen. Waartegen probeer je jezelf te beschermen?

2. Heb berouw en geef deze angsten in gebed aan God. Maak ook een lijst van jouw “rechten” en geef ze allemaal aan God. Neem, terwijl je dit doet, het besluit dat je bereid bent om het risico te lopen om verwond te worden daar waar jij angst hebt, en dat je bereid bent om een extra mijl te gaan – zelfs als dat niet eerlijk is – ten einde om God meer te leren vertrouwen.

3. Houd er mee op om op de problemen vooruit te lopen en bij voorbaat muren op te trekken. Leer hoe je kunt omgaan met vermoeidheid, met situaties waarin je te maken krijgt met bedrog of waarin je

oneerlijk behandeld wordt enz. in plaats van doelloos te proberen verdedigingsmuren op te trekken voordat deze dingen gebeuren.

4. Wees in bepaalde omstandigheden dwaas – in termen van de wereld. Doe dit als een oefening om God meer te leren vertrouwen als degene die uiteindelijk jouw enige beschermer is. Meestal zul je erachter komen dat, zelfs als God niet te hulp komt op de manier waarop jij dat gehoopt had, dit gebeurt omdat Hij een grotere zegening voor jou in petto heeft op langere termijn.

5. Geniet van je vrijheid. Begin om bewust te genieten van de openheid, de ongebondenheid en de vrijheid die ontstaat doordat je niet langer zoveel energie hoeft te steken in zelfbescherming.

Zelfbescherming is een belangrijke wortel van homoseksualiteit – en daarnaast van een heleboel andere problemen. Zelfbescherming houdt je gevangen in oude manieren van doen. Laat los en wees vrij!

Dit artikel is met toestemming van de schrijver overgenomen en vertaald. Alan Medinger is directeur van *Regeneration*, een hulpverleningsorganisatie in de VS voor ondermeer mensen met een homoseksuele gerichtheid.

Noot

¹ Co-dependentie (medeaafhankelijkheid) uit zich in gedrag van iemand die te veel, en vaak ongepaste, zorg toont voor de problemen van anderen. De persoon die co-dependent is, is geneigd zichzelf te willen veranderen of schaamte te voelen over eigen gedachten of gevoelens wanneer die in conflict komen met de problemen van een ander.

door Johan Berkhof

Die laatste heilige Week

Toe Jesus eindelijk sij moeder moes groet
Om die laatste, heilige, week te ontmoet
Toe voel Maria alreeds die klem
In haar hart en vra Hom met bewende stem

Ag Jesus, mij eie, enigste kind
Waar sul jij jou op zondag bevind
Sondag es Ek een koningsseun
en strooi hullie palmtakke voor mij heen

Ach Jesus, mij eie, enigste kind
Waar sul jij jou op maandag bevind.
Maandag is Ek een swerwerskind
wat nerens een slaapplek of skuiling vind

Dinsdag is Ek een werelsprofeet
En verkondig wat niemand op aarde weet

Woensdag is Ek die arme, geringe
Verkwansel voor dertig zilverlingen

Donderdag in die oppersaal
Is Ek die lam bij die awendmaal

Ag, moeder moet hier die vraag niet stel
Van vrijdag durf Ek jou niks vertel

Saterdag is Ek een korrelog graan
Dat moet sterf in die aarde om op te staan.

Uit Afrika
Dichter onbekend

In Botsing

“Verwerp niet om uws naams wil, onteer niet uw heerlijke troon. Gedenk; verbreek niet uw verbond met ons. Zijn er onder de nietigheden der volken, die het laten regenen? Of kan de hemel regenstromen geven? Zijt Gij dat niet, Here onze God? Zo zullen wij op U hopen, want Gij doet dit alles. Maar de Here zeide tot mij: “Al stond Mozes met Samuel voor Mij, dan zou mijn ziel zich toch niet tot dit volk neigen: weg met hen, uit mijn ogen.”

Jeremia 14:21; 15:1

De profeet Jeremia moet veel moeilijke boodschappen van God doorgeven aan het volk. Hij heeft daar grote moeite mee, hoewel hij erkent dat het oordeel volkomen rechtvaardig is. Hij probeert niet van alles te bedenken wat toch ook nog wel goed was gegaan maar hij doet een beroep op God zelf, op Zijn heerlijke troon. (Zie ook Jer. 14:7-9.)

Hij krijgt echter een onverbiddelek nee als antwoord! Zelfs al zouden Mozes en Samuel...

Er komt een einde aan Zijn geduld, Zijn alsmar roepen om toch te luisteren.

Zijn rechtvaardigheid en heiligheid komen IN BOTSING met Zijn barmhartigheid!

Onlangs las ik ergens:
Barmhartigheid betekent dat God overhoop ligt met Zichzelf. Er is een meervoud in God. Zijn bewogenheid is zo groot dat Zijn hart breekt, en de delen nemen het tegen elkaar op. De barmhartigheid neemt het op tegen het oordeel: ze spaart geen gericht, maar gaat er dwars doorheen! God is in Zijn “nee” maar is ook in woord en stem die dat “nee” bevechten!¹

God laat Zijn toorn niet verwaaien: dat staat Zijn heiligheid niet toe, maar Hij zorgt voor de pleiter, de gevechtspartner. Hij vond hem in zijn Zoon - Jezus Christus - en het brak Zijn Hart!

DE GROTE BOTSING vond plaats op Golgotha, daar komen die beide delen van Gods hart elkaar tegen!

Dan hangt daar de Barmhartigheid: de zondeloze, beladen met mijn en uw zonde en schuld.

Dan is daar de Heilige die machteloos toekijkt, nee moet zeggen tegen Zichzelf! Want wat daar, aan dat kruis, gebeurt is terecht en rechtvaardig!

De schepping begreep wat daar gebeurde en hulde zich in het donker, kon de eenzame verlatenheid van Hem niet aanzien. Hij hing daar namens mij en u. Hij stierf daar namens

mij en u, en zette Gods heilige toorn om in eeuwige barmhartigheid!

Er is recht gedaan aan Gods heilige eis en God riep Hem terug uit de dood want Zelf was

Hij onschuldig. En Hij die in de hemel zetelt lacht, want nooit hoeft Hij meer “nee” te zeggen tegen schuldige mensen die tot Hem komen.

Verstaan ik en u nog steeds wat daar, op de schedelplaats, gebeurde?

Of zijn we zo gewend geraakt aan Zijn genadegift dat het ons niet meer echt raakt?

Ik betrap mijzelf daar nog wel eens op. Het is daarom goed het nog maar weer eens tegen elkaar te zeggen:

“Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft. Op dat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe.” Johannes 3:16

En:
“Zijn barmhartigheden houden niet op, elke morgen zijn zij nieuw, groot is zijn trouw.”

Klaagliederen 3;22,23

¹ Jos van Manen Pieters, *Met de moed der hoop*, blz. 510-511.